

BULLETIN 303

JAARGANG 34 - JAN/FEB 2015

Ondertekenaars-convenant Laaggeletterdheid

Bestuur

President : Henk Dijk
Oud President : Theo Soontiëns
1^e Vice President : Rob Harding
2^e Vice President : Harco Kikkers
Secretaris : Pim Vestiens
Penningmeester : Bart Jaap Pull ter Gunne
Bankrekening : Rabobank: NL74RABO0157577066

Secretariaat

Pim Vestiens : Lijsterbeslaan 73
7004 AG Doetinchem
Telefoon : 0314 -325997
E-mail : info@lionsclubdoetinchem.nl
Website : www.lionsclubdoetinchem.nl
Digitaal ledenboek : <https://lolas.lions.nl/logon>

Bijeenkomsten

Iedere maand : 1^e woensdag 20.00 uur Vergadering
3^e woensdag 18.00 uur Taphap
5^e woensdag 18.00 uur Taphap met

Plaats : Bistro de Kruisberg
Kruisbergseweg 172
7009 BT Doetinchem

Telefoon : 0314 - 324123
E-mail : info@dekruisberg.nl

- Bij verhindering voor de vergadering **altijd via de site afmelden**
- Bij verhindering voor de taphap **altijd** uiterlijk dinsdag vóór 20.00 uur **via de site afmelden**

Let op! Bij niet-tijdig afmelden zullen de kosten in rekening worden gebracht t.b.v. de fundraisingkas!!

- Voor bijeenkomsten met Papillons opgeven of afmelden

Wat staat er deze maand in het bulletin?

Wat staat er deze maand in het bulletin?.....	2
Van de redactie.	3
Pres(s) praat Januari 2015.	4
Verjaardagen.	6
Nog even nagenieten: City Curling.	7
Krimp met kramp.	9
Verslag Lions Clubavond 4 februari.	13
“Omdat ze er waren en luisterden.”.....	17
Bondgenootschap Geletterdheid Achterhoek opgericht.....	22
Lions Reisbureau.	23
WarmWinterLicht rond kasteel Middachten.	27
Jubilarissen.....	30
Niet echt van ons, toch een pracht Lions-actie.....	31
‘Old boys’ LC Doetinchem.	32
Rot op of Kom nou toch.....	35
Commissies.....	39
Agenda 2014-2015.....	40

Van de redactie

En zo werd het januarinummer sluipenderwijs een februari-nummer. We maken dus even een tussensprintje. Een dubbeldik nummer met een keur aan verslagen, foto's, aankondigingen en artikelen.

We hebben er veel eer in gelegd om alle gebeurtenissen en discussies die ons de laatste tijd hebben bezig gehouden zo leesbaar mogelijk op te schrijven; zo vormen alle bulletins uiteindelijk gezamenlijk de geschreven geschiedenis van onze club. Leo Bravo? We denken van wel!

Voor de mensen die de digitale versie van het bulletin graag lezen zitten er weer een aantal verdiepende links in de tekst die je op plekken brengen waar meer informatie te vinden is over de aangesneden onderwerpen.

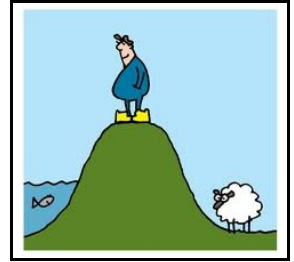
Heb je na het lezen van het bulletin zelf de neiging oom een bijdrage te schrijven? Voel je vrij om dat te doen en te sturen naar t.soontiens@chello.nl

We proberen er geen gewoonte van te maken om het bulletin een keer in de twee maanden uit te brengen in plaats van elke maand, maar soms lopen dingen zo. Waarvoor graag uw begrip.

Pres(s) praat Januari 2015

De eerste maand van 2015 is alweer bijna verstreken bij het verschijnen van dit bulletin. Het nieuwe jaar zijn we op een stijlvolle wijze gestart in restaurant “de Swaenebloem” in Toldijk. Naast een meer dan voortreffelijk meergangen menu hebben we en onze partners, terwijl de rivier aan ons voorbij trok, kunnen luisteren naar de ontstaansgeschiedenis van dit gebied door Rien van de Heuvel. Wie moet dan niet denken aan [het beroemde gedicht](#) van Marsman:

Herinnering aan Holland

*Denkend aan Holland
zie ik brede rivieren
traag door oneindig
laagland gaan,
rijen ondenkbaar
ijle populieren
als hoge pluimen
aan de einder staan:
en in de geweldige
ruimte verzonken
de boerderijen
verspreid door het land,
boomgroepen, dorpen,
geknotte torens,
kerken en elmen
in een groots verband.*

*De lucht hang er laag
en de zon wordt er langzaam
in grijze veelkleurige
dampen gesmoord,
en in alle gewesten
wordt de stem van het water
met zijn eeuwige rampen
gewreest en gehoord.*

Als president heb ik stil gestaan bij de doelstellingen van de Lions en de betekenis van "We Serve" in onze lokale samenleving maar ook daarbuiten. Een korte samenvatting van mijn toespraak:

Een hele uitdaging om als club hieraan invulling te geven. Als huidige president heb ik als jaarthema "sociale cohesie" gekozen. Een thema dat naar mijn mening goed aansluit bij de doelstellingen van Lions Club International. We leven immers in een sterk geïndividualiseerde samenleving. Ieder voor zich en God voor ons allen. De uitspraak : "Wat gij niet wilt dat u geschiedt, doe dat ook een ander niet" vormt op het eerste gezicht een perfecte basis voor een ethiek waarin iedereen zich kan vinden. Maar als je er een beetje beter naar kijkt, kun je ook lezen , dat in deze Gouden regel het individu zich zelf ook als uitgangspunt en maatstaf mag opvatten.

Ik kan prima tegen af en toe een voetbal tegen mijn raam, dus de burens moeten niet zeuren als mijn zoon zijn bal regelmatig tegen hun ramen schiet. En het is ook maar hoe je het waardeert, hè? Wees blij dat er nog kinderen zijn die buiten spelen, in plaats van je op te winden over een vlek op je schone vensterglas. Dat is toch maar materie?

Maar het uitgangspunt "Wat gij niet wilt..." is een erg smalle basis voor ethiek. Zelfs strijders van IS houden zich er keurig aan. Zij achten hun aardse leven niets waard en bidden vol vuur dat ze jong als martelaar in de heilige strijd voor het grote kalifaat mogen sterven, op weg naar het hiernamaals. Geen wonder dat ze niet meer begrijpen dat anderen wel hechten aan het leven en een punt maken van de gruwelijke moorden die we sinds afgelopen woensdag hebben ervaren in en rondom Parijs..

Als je voorbij gaat aan de intrinsieke waarde van mensenlevens, aan universele mensenrechten, respect voor de geestelijke vrijheid, de psychische kwetsbaarheid en de lichamelijke integriteit van medemensen, dan kan de gouden regel; "Wat gij niet wilt....", monsters baren. Dat gebeurt vandaag bij (religieuze) extremisten.

Laat dit nu precies de legitimatie, het bestaansrecht zijn van Lions International, Lions Nederland en Lions club Doetinchem. Laten we voor het nieuwe jaar ook onze doelstellingen weer als kompas gebruiken en zowel lokaal als boven lokaal onze inzet aan de samenleving betuigen. Al 55 jaar hebben we hieraan onze bijdrage geleverd.

We leven in een andere tijd dan ten tijde van de oprichting. We hebben andere zorgen dan onze voorgangers destijds maar vooruitkijken is belangrijker dan achterom kijken. De toekomst ligt voor ons en daar moeten we ons op richten. Onze medemens stellen we centraal: zie het recent aangekondigde bondgenootschap Laaggeletterdheid en de inspanningen voor de kledingbank voor onze Syrische medemens hier in Doetinchem.

Henk Dijk
President

Verjaardagen

In de afgelopen periode zijn de volgende Lions jarig geweest:

<i>11 december</i>	<i>Martin Liefrink</i>	<i>69 jaar</i>
<i>14 december</i>	<i>Chris Geurink</i>	<i>61 jaar</i>
<i>23 december</i>	<i>Ruud Wink</i>	<i>66 jaar</i>
<i>4 januari</i>	<i>Kees van Wingerden</i>	<i>77 jaar</i>
<i>12 januari</i>	<i>Harco Kikkers</i>	<i>43 jaar</i>
<i>3 februari</i>	<i>Peter Bob Peerenboom</i>	<i>66 jaar</i>
<i>9 februari</i>	<i>Jan Jurriëns</i>	<i>63 jaar</i>
<i>10 februari</i>	<i>Gerben Weulen Kranenbarg</i>	<i>43 jaar</i>
<i>17 februari</i>	<i>Bert Lamers</i>	<i>63 jaar</i>

Bij deze (nogmaals) van harte gefeliciteerd

De komende periode hopen de volgende Lions hun verjaardag te vieren:

<i>24 februari</i>	<i>Henk Drost</i>	<i>62 jaar</i>
<i>1 maart</i>	<i>Marnix Jansen Venneboer</i>	<i>68 jaar</i>
<i>9 maart</i>	<i>John Brands</i>	<i>58 jaar</i>
<i>12 maart</i>	<i>Jan Kruit</i>	<i>80 jaar</i>

Nog even nagenieten: City Curling

Wellicht wat laat, maar ook te leuk om te laten liggen: de Taphapavond bij Simons en het City Curling toernooi op 17 december 2014. Met dank aan foto-officer Marnix Jansen Venneboer, onze geschiedschrijver met de camera.

Martin Liefrink wordt door de aanwezigen toegezongen omdat hij op 11 december 69 jaar is geworden. Proficiat Martin! President Henk Dijk en zijn tijdelijke "adjudanten" zingen volop mee. Op de achtergrond Jos Gribnau, zonevoorzitter, die vanavond te gast was.

Het is deze maand 15 jaar geleden dat Martin als Lionslid van onze club werd geïnstalleerd. De President feliciteert hem met dit mooie feit en speldt Martin de bijbehorende versierselen op.

Jos Gribnau, voorzitter van onze zone 2B, een beetje verscholen achter onze penningmeester, vermaakte zich deze avond opperbest -curlde zelfs volop mee!

Een aandachtig gehoor tijdens de verschillende toespraakjes, en instructies.

Aan tafel gezellige onderonsjes tussen, in dit geval, Renate, Pim en Jan

Van het uitstekend verzorgd koud-warm buffet wordt volop gebruik gemaakt. Smakelijk eten!

Daarna was het goed toeven op het ijs van de schaatsbaan

Krimp met kramp

Lezing Henk-Jan Kok op 7 januari 2015 over krimp in de Achterhoek

Henk-Jan Kok is een onderwijsman pur sang: onderwijzer, directeur basisschool, directeur Pabo, bestuurder en dan bijna logischerwijze nu werkzaam als onderwijsadviseur bij [PublicResult](#). Maar ook een verwoed zangliefhebber: vanwege de afspraak die hij al maanden geleden met onze president heeft gemaakt moest hij de eerste repetitieavond (nota bene de Matthäus) van zijn koor afzeggen om ons kennis te laten maken met "[De transitieatlas primair onderwijs Achterhoek](#)".

Het doel daarvan is om scenario's aan te geven op basis van de verwachte daling van het leerlingenaantal in het primair onderwijs. Want één ding is zeker: in het tijdvak 2010-2025 zal het leerlingenaantal in het primair onderwijs dalen met 33%. En uiteraard heeft dat gevolgen voor het voortbestaan van veel scholen. Kwaliteit en betaalbaarheid komen onder druk te staan, de behoefte aan klaslokalen neemt af en de vraag naar onderwijspersoneel zal behoorlijk afnemen. Doel van de atlas is daarom om schoolbestuurders en gemeenten handvatten te bieden om tot een wenselijk spreidingsbeleid van het primair onderwijs te komen. (Zo wordt verwacht dat tot 2020 wellicht 25% van het huidige aantal scholen zal moeten sluiten.)

De kwaliteit van het onderwijs speelt hierbij een grote rol. Hoewel het niet vast staat dat kleine scholen minder goed presteren (er zijn heel goede kleine scholen...), feit is wel dat kleine scholen kwetsbaarder zijn dan grote scholen. Denk aan het samenvoegen van klassen en de toename van taken en verantwoordelijkheden voor leerkrachten. Daarnaast speelt een rol dat kleine scholen duurder zijn in de exploitatie.

Natuurlijk zijn de schoolbesturen zelf verantwoordelijk voor de te maken afwegingen om scholen te sluiten of open te houden. Maar als dat zonder een gemeenschappelijke aanpak gebeurt, zullen er lukraak scholen gaan sluiten en kan er een concurrentiestrijd ontstaan. Zo zou het kunnen gebeuren dat waar in een dorp nu nog twee scholen zijn er over een aantal jaren geen meer is omdat zij met elkaar zijn blijven concurreren in plaats van samenwerking te zoeken. Om deze negatieve effecten te voorkomen is nu niets doen eigenlijk geen optie. En daarom is er inmiddels in de Achterhoek een discussie gevoerd die een grondslag leverde voor het ontstaan van de transitieatlas.

Daartoe zijn er in de gehele Achterhoek zeven interactieve sessies georganiseerd die tot doel hadden om te komen tot verantwoorde keuzes voor het primair onderwijs in de wereld van “ontgroening”, de wat merkwaardige benaming voor de vermindering van het leerlingenaantal in de jaren tot 2015.

Vertegenwoordigers uit het primair onderwijs, medezeggenschapsraden, gemeenteraden, ambtenaren van gemeenten, regio's, provincie en rijk probeerden te komen tot het formuleren van normen, waarden en criteria om op een verantwoorde manier te anticiperen op de daling van het leerlingenaantal. Gevolg van deze bijeenkomsten is in elk geval geweest dat de bewustwording van de ernst van de situatie is toegenomen waardoor het draagvlak om tot de juiste keuzes te komen eveneens groter werd.

Belangrijkste bespreekpunten tijdens deze sessies waren de bereikbaarheid, de kwaliteit en de bedrijfsvoering. Natuurlijk is er een ideaalplaatje: een school die kwalitatief goed onderwijs biedt, die financieel gezond is en op loopafstand ligt voor ouder en kind. Maar natuurlijk zal dat in de toekomst niet overal meer mogelijk zijn. En wat

zullen dan de leidende uitgangspunten moeten zijn bij de herstructurering van het onderwijsaanbod in de Achterhoek.

Bereikbaarheid gaat over de leefbaarheid van een dorp of wijk, over de afstand die maximaal afgelegd mag worden, over de veiligheid en de benodigde tijd. Hoewel natuurlijk iedereen een school in de eigen omgeving wil hebben vond een krappe meerderheid toch dat het niet per se noodzakelijk is dat een school in de naaste omgeving staat. Over de maximale af te leggen afstand werd men het grosso modo wel eens: een afstand van 4 tot 6 km werd acceptabel geacht waaraan wel een belangrijke voorwaarde werd gekoppeld: de scholen moeten op een veilige manier bereikbaar zijn voor ouder en kind.

Maar belangrijker dan de bereikbaarheid geldt voor een overgrote meerderheid van de deelnemers de kwaliteit van het onderwijs als het belangrijkste criterium. Dan komen aspecten als hooggeschoolde leerkrachten, financiën en schoolgrootte aan bod.

Nadat uitgebreid de verschillende uitgangspunten zijn geïnventariseerd zijn er een aantal voorkeursscenario's geformuleerd. In het eerste, en meest voor de hand liggende daarvan (?), wordt uitgegaan van scholen van minimaal 75 leerlingen in 2020. Daarin zullen 46 van de 162 thans bestaande scholen moeten sluiten en/of samengaan met een andere school. De atlas geeft in een vlekkenplan redelijk nauwkeurig aan waar de "klappen" het meest zullen aankomen, de gemeenten Berkelland en Bronckhorst. Maar ook de buitengebieden van Winterswijk en Oude IJsselstreek zullen de gevolgen van grotere afstanden gaan merken. Grote steden als Doetinchem en Winterswijk zelf zullen daar niet veel last van ondervinden.

Een tweede scenario omvat de ophoging van de ondergrens van de schoolgrootte naar 110 leerlingen in 2025. Door de samenvoeging van scholen die dan nodig is komt de gemiddelde schoolgrootte uit op 218 leerlingen en dat is vooral in financieel opzicht erg aantrekkelijk. Wel zouden dan tussen 2020 en 2025 27 van de 116 dan nog bestaande scholen moeten sluiten of fuseren. Ook nu zullen Berkelland, Bronckhorst en Oude IJsselstreek hiervan het meest de gevolgen merken.

Een derde scenario voorziet er in om een onderscheid te maken tussen kleine kernen en grotere steden. Voor de eerste zou een ondergrens van 75

leerlingen mogen gelden, voor de overige scholen wordt die grens op 150 gesteld. In dit scenario zullen er 95 scholen overblijven waarvan 52 in de kleine kernen en 43 in de grotere steden.

Ook is tijdens de sessies uitgebreid gekeken naar de gevolgen van de krimp voor de bedrijfsvoering. Over het algemeen kan worden gezegd dat alle drie scenario's financiële voordelen opleveren.

Moeilijker is de situatie voor het onderwijzend personeel. Zijn er op dit moment nog 1400 FTE's, in 2025 zal dit aantal zijn gedaald tot 1000. Misschien kan de vergrijzing een deel van deze daling opvangen maar dat is niet zeker want de leerlingendaling gaat sneller dan de vergrijzing toeneemt. En daarom was de vraag natuurlijk gerechtvaardigd of de Doetinchemse Pabo dan eigenlijk niet gewoon opleidt tot werkeloosheid. Een zorgelijke ontwikkeling dus.

Een apart hoofdstuk wordt gevormd door het onderwijs onroerend goed. Voor de leegstand zullen oplossingen moeten worden gevonden. In de

toekomst zal een oppervlakte gelijk aan 8 voetbalvelden leeg komen te staan. Wellicht zullen er alternatieve gebruiksmogelijkheden kunnen worden gevonden, maar ook aan (een gedeeltelijke) sloop zal niet zijn te ontkomen.

Henk-Jan Kok overlaadde ons met een stroom van (onleesbare) staafdiagrammen. Toch gaf hij ons een goed beeld van de problematiek die het primair onderwijs in de komende jaren tot een oplossing zal dwingen. En de transitieatlas kan daarbij ongetwijfeld als een hulpmiddel dienen.

Henk-Jan heeft zijn bijdrage aan het voorwerk geleverd en kan zich weer aan het zingen wijden. Misschien kan hij als zijn koor aan het "[Erbarme dich](#)" toe is terug denken aan de erbarmelijke keuzes waarvoor het Achterhoekse zich krampachtig gesteld weet.

Henk Breuker

Verslag Lions Clubavond 4 februari

i.v.m. afwezigheid van de secretaris het verslag door de past president

Mededelingen door de president

- ▶ Onze City Curling Actie heeft uiteindelijk 1500 euro opgebracht voor de Spindo.
- ▶ Afgelopen vrijdag (30 januari) is het convenant Laaggeletterdheid ondertekend door meer dan 35 instanties, bedrijven, gemeentes en Serviceclubs. (Zie ook [hier](#)) Liesbeth Laman-Trip is aangesteld als Regiomanager Laaggeletterdheid. Zij neemt de komende tijd contact op met onze club om te bekijken wat wij, als een van de ondertekenaars van het convenant, zouden kunnen doen. Vanuit de cie. Maatschappij is Peter Bob de verbindingsofficier Laaggeletterdheid. Chris huldigt nogmaals Peter Bob's inzet in dezen.

Ingekomen en uitgegane stukken

Deze zitten in de blauwe map.

- ▶ Lezenswaardig is het verzoek van de cie. Mij. om de stichting Epafra, waarover Peter Middelkoop eerder op de avond heeft gesproken, een donatie van 500 euro te doen toekomen. De vergadering klopt op tafel. Dat betekent dat het een goed idee is.
- ▶ Het tweede verzoek komt van de vereniging voor veldbiologie [KNNV de Zumpe](#) Zij vragen 150 euro voor de uitgave van een historisch werkje. Ruud Wink heeft toegezegd om eens te bekijken wat er op drukkerijniveau kan gebeuren. Een goedkopere drukker kan al veel helpen. Hij heeft daar met de vereniging een gesprek over.

Strategie voor de toekomst

Moeten we een gemengde club worden of niet. De vraag is al diverse malen informeel of tijdens rondvragen aan de orde geweest. Tegen de achtergrond van dezelfde discussie binnen LC Isala wordt het wellicht ook voor onze club nu belangrijk om daarover een positie in te gaan nemen.

Natuurlijk kan zo'n besluit niet van de ene op de andere dag genomen worden. Daar moet tijd voor genomen worden en daar moet een goede methode voor gekozen worden.

Wij zijn ook niet de enige Lionsclub die met dergelijke vragen zit. In de zonevergadering is gebleken dat vele clubs worstelen met deze en andere vragen en ook op het niveau van het Doetinchemse presidentenoverleg is duidelijk dat er van alles speelt. LC Isala is bezig met een bezinning op haar situatie. Daar is een enquête gehouden en daaruit is gekomen dat men gaat voor een gemengde club. Dat gaat stap voor stap. In mei komt er een voorstel op tafel.

Dit alles overwegende stelt het bestuur voor om als club een *Club Excellence Process* in te gaan. Een, naar de Nederlandse cultuur omgezette vorm, van een in Amerika ontwikkeld methode om clubs naar zichzelf te laten kijken middels een anonieme enquête met een daaraan gekoppelde fase van duiding van de uitkomsten ervan.

Chris vindt dat het bestuur meer de leiding moet nemen en zich niet moet verstoppen achter een enquête. De president riposteert dat het bestuur de leiding zal nemen in dezen, maar wel pas na bevinding van wat iedereen over de club denkt. Beslissen doen we graag, maar wel met inzicht in de wensen en ideeën van de leden. De vergadering gaat akkoord. De President zal de nodige stappen nemen.

De financiën

De penningmeester heeft zorgen. Zijn vrouw is even weg naar de Filippijnen om daar de we serve gedachte concrete vorm te geven, maar zijn leven is desondanks best te leven. Doch zijn er kleine pijnpuntjes.

- ▶ Het verdriet de penningmeester dat er acties en bijeenkomsten worden geregeld zonder dat daar vooraf begrotingen worden ingediend, laat staan dat daarvoor een akkoord voor is verleend. Zou het niet prettig zijn, zo filosofeert de penningmeester, dat als er iets wordt georganiseerd dat er dan vooraf een begroting komt? Zodat de penningmeester kan zien: "Zoveel gaat het kosten kan dat?" Dan wordt de visie en functie van de penningmeester weer best belangrijk. Nu loopt de penningmeester achter de gebeurtenissen aan en dat is niet goed.
-

- ◆ Uit de vergadering komt het voortel om de commissies eigen budgetten te geven. Het bestuur vindt dat een zinvolle gedachte en buigt zich daar de komende maand over.
- ▶ De penningmeester treurt om nog iets; en wel om het feit dat er nog 1200 euro open staat van de contributies. Zelfs na aanmaning wordt er niet betaald. De wijnactie moet ook nog afgerond worden. Ook daar staat nog 1200 euro open.
Naast dat de leden nu op het hart wordt gedrukt om te betalen zint het bestuur op harde maatregelen.

De Commissies

Internationaal: Er is nu even niks aan de hand. We moeten het contact met Dorsten herstellen. Jeugduitwisseling met Dorsten komt er aan. De Ludgerleerlingen gaan er mee aan de slag. Zij maken de plannen en zijn de gastheer van de dag. Een actievere rol voor de deelnemers dan in het verleden.

Middelen: Jos zit in de cie. middelen en doet het woord. Er staat niets op stapel.

Mensen: Als het gaat om het welzijn van de leden, heeft Bart-Jaap minder zorgen dan eerder wel eens het geval was. Het gaat best goed met de leden. Met degenen die niet aanwezig kunnen zijn is steeds contact. Bep Witkop is gevallen. Toon is "stabiel slecht". Maar vindt zijn plek in de senioren. De kennismaking met aspirant-lid Arnold Roelofs wordt, wegens familieomstandigheden iets vooruitgeschoven. Een tweede nieuwe lid moet voor dit jaar nog wel gevonden worden.

Publiciteit: Het bulletin is te laat. (Waarvoor excuses)
Nut en noodzaak van een actuele flyer zou weer eens opgepakt moeten worden.

Maatschappij: Vandaag een mooi verhaal van Peter Middelkoop gehad. NL Doet daar gaan we ons voor aanmelden. Dat vindt plaats op 20 en 12 maart. De activiteiten staan op de website van NLDoet. Op de volgende clubbijeenkomsst zullen we voorstellen daarvoor horen.

Het gebeuren van de Laaggeletterdheid kan ook richting cie internationaal en met namen de Jumelage gaan. Er was een idee om met de onze Duitse vrienden iets te gaan doen rondom het concert dat nu niet door gaat. We houden dat idee vast. Misschien ooit een gezamenlijk project.

Programma: Arnold vd Goot heeft gevraagd om hout te komen hakken, zagen en sprokkelen. Is er animo? Jazeker! Bert stuurt een mailtje rond. Een keer op een zaterdag. Niet op NLDoet.

25 april, uitje met Dorsten. de 29^e hebben we een 5^e woensdag. Is dat verstandig? Kunnen we die niet schrappen. Ja dat kunnen we. Er komt daarover [een stukje in het bulletin](#).

Rondvraag

- ▶ Jan Jurriëns houdt 20 maart zijn inaugurale rede in Den Bosch. Een uitnodiging volgt.
- ▶ Aart van Silfhout: De website is niet aangepast voor vanavond. Dat is slordig. De telefooncirkel mag er trouwens wel vanaf. Ach, en trouwens, de hele site mag wel weg als het zo moet. Dat voorstel wordt meegenomen.
- ▶ Rob Harding: Dankzij 3 seniorleden zijn er vanavond nog 11 Lionsleden aanwezig. Maar eigenlijk zijn we maar met zijn 8-en. Dat is schokkend weinig. We moesten maar eens haast maken met die CEP-enquête.

Dat was het einde van de vergadering, maar de stamtafel maakte nog een paar overuren.

“Omdat ze er waren en luisterden.”

Peter Middelkoop vertelt over [Stichting Epafra](#)s

Eigenlijk zouden we deze avond een creatieve avond hebben o.l.v. Heidi Otten. Maar wegens ziekte of verantwoordelijkheden elders kon dat helaas geen doorgang vinden. Dat bericht had niet iedereen van ons bereikt of juist wel, hoe dan ook, de opkomst deze avond was niet zomaar onder de maat; het was schrikbarend laag. Slechts 8 Lionsleden waren aanwezig, het Bestuur en de 3 Senioren even niet meegerekend. Ik geloof niet dat ik het ooit zo erg heb meegemaakt, maar mijn herinnering zegt me dat dit steeds gebeurt wanneer er een creatieve avond op het programma staat. Het lijkt of de aankondiging “creatief” in onze club zodanig afschrikwekkend is dat vakanties, jaarvergaderingen van kegelclubs en andere sociale verplichtingen juist precies op die data gepland worden. Praten kunnen we tot we een ons wegen, maar een confrontatie met onze scheppende vaardigheden lijken we liever uit de weg te gaan. Dat geeft te denken.

Maar er zijn ergere dingen in het leven. En daarover kwam Peter Middelkoop ons vertellen. Peter is predikant maar noemt zich graag “geestelijk verzorger”. Dat past ook beter op de plekken waar hij zijn werk doet. Lange tijd heeft hij gewerkt bij onze overburen: penitentiaire inrichting de Kruisberg.

Het werk dat hij daar deed legde een logische basis voor het werk dat hij sinds 2009 doet voor de stichting Epafra in Utrecht. Peter is ook directeur van de stichting.

Epafra is een figuur uit de Bijbel. Hij komt er 2 x in voor, dus een echt grote speler is het niet. Wellicht symbolisch voor de bescheiden uitstraling van de stichting. Zeker als je in aanmerking neemt dat Epafra samen met de apostel Paulus gevangen zat in Rome en daar met zijn vurige gebeden verlichting bood aan de gedoemde evangelist.

De stichting Epafra is -en dat zullen ze zelf niet snel zeggen- uniek in de wereld. In geen enkel ander land houdt een groep mensen zich op structurele wijze bezig met in het buitenland gevangen zittende landgenoten. ds. Joop Spoor richtte de stichting in 1984 op met als doel:

Epafra is een oecumenisch christelijke organisatie, die geestelijke steun wil geven aan Nederlandse gevangenen in buitenlandse detentie. Dat doen we aan iedereen, die daar prijs op stelt, zonder onderscheid te maken in persoon, geloof, levensovertuiging, ras, afkomst, geaardheid of wat dan ook. We laten ons daarbij inspireren door de woorden van Jezus, maar komen niet om te bekeren of te evangeliseren. Uitgangspunt voor ons werk is, dat een mens altijd meer is dan wat hij of zij heeft misdaan, elk mens is waardevol!

Om ons een beetje in te leiden in de levens van de mensen die Epafra over de hele wereld bezoekt, toont Peter ons een film met interviews met opgesloten landgenoten. Daardoor wordt het heel duidelijk dat we met mensen van vlees en bloed te maken hebben. Mensen die in Nederland door heel invoelbare omstandigheden vaak in de (financiële) problemen zijn gekomen en met een drugstransport van die problemen denken af te komen. Het klinkt ook vaak te mooi: *“Met een keer reizen ben je van je schulden af!”* En als het dan de eerste keer lukt, klinkt het de tweede keer nog makkelijker: *“Zo kun je ook eens je huis opnieuw inrichten”*

Maar de kans dat je gepakt wordt, is levensgroot. Temeer omdat -zoals Peter vertelde- drugsbendes ook meer dan eens een kleine koerier aan de grenspolitie doorgeven, zodat die weer een succesje kan boeken; maar de grote koerier in hetzelfde vliegtuig blijft dan onontdekt. En daar hang je dan, als kleine koerier. Soms letterlijk.

In de cel

Het leven in buitenlandse gevangenissen is vaak ongekend moeilijk. Allereerst zijn de omstandigheden in buitenlandse gevangenissen veel slechter dan bij ons in Nederland. De Nederlandse gevangenen spreken de taal doorgaans niet; worden gediscrimineerd door mede-gevangenen en

het personeel van gevangenis; krijgen heel weinig bezoek -hun familie woont ver weg- en tenslotte hebben ze bijna geen geld om iets te kopen of te "regelen". Hun levens staan meer dan eens op het spel. Het is moeilijk om daarin te overleven.

De gevangenis zijn dan ook een verhaal apart. De gedetineerde hebben het soms voor het zeggen vooral in Venezuela en Mexico.

De film getuigde van een gevangene die gedwongen werd om zich bij een bende aan te sluiten; maar dan moest hij wel een proef afleggen - en de trekker overhalen. En zo kan het gebeuren dat je als naïeve puber afgereisd bent op een lucratieve

vakantie en terugkeert als een ervaren killer. Maar wel een met een PTD. UNIFIL militairen hadden dat ook. Om maar eens een vergelijking te maken.

Over hoeveel mensen hebben we het?

Er zitten ongeveer 2000 Nederlanders vast in het buitenland. Dat lijkt niet veel. Maar we staan daarmee wel op de derde plaats in de wereld. Nigeria en Amerika hebben er iets meer. Het merendeel van de gedetineerden zit in Europa. Een kleiner deel zit in gevangenis in Z.O. Azië. En opvallend weinig mensen zitten vast in Afrika. In Spanje zitten relatief veel Nederlanders vast. Dat land heeft veel verbindingen met Zuid Amerika en Marokko. En zo lopen de drugshazen.

Overigens zijn het niet alleen drugs-gerelateerde zaken die in de gevangenis terecht komen. Ook fraude of zoiets als een verkeersongeluk kunnen de reden zijn dat mensen jarenlang -en soms onterecht- in de gevangenis moeten doorbrengen. Het aandeel drugszaken neemt langzaam aan af. Het dringt blijkbaar tot de mensen door dat het niet zo makkelijk is om drugs te smokkelen en dat de straffen bijzonder zwaar zijn. (Tussen de 6 en 20 jaar en soms zelfs de doodstraf!)

Kunnen de mensen niet in Nederland hun straf uitzitten?

Ja dat kan soms, maar daar wordt wel eens wat makkelijk over gedacht. Die regeling heet de WOTS en sinds 2012 ook de WETS. (Klik [hier](#) voor meer informatie)

“WOTS is een lijdensweg.” vertelt Peter. De straf die is opgelegd in het land waar de Nederlander is veroordeeld, wordt dan naar Nederlandse maatstaven omgezet bij aankomst in Nederland. Dat valt niet altijd in goede aarde bij het veroordelende land. Die vindt uitzitten van de straf beter. Maar in Nederland mag niet langer dan de hier geldende maximale straf uitgezeten worden. Daarnaast moet de gevangene hier in het jaar voor zijn invrijheidstelling in een traject van reïntegratie worden geleid. Dan krijg je dat soms het proces van onderhandeling tussen twee landen zo lang loopt dat de straf dan te kort wordt om goed te reïntegreren. Dat wil onze overheid dan niet. Gevolg is dan dat mensen toch in het buitenland de hele straf uit moeten zitten.

En daarna kunnen ze soms nog niet naar huis omdat ze geen ticket kunnen betalen. Vroeger schoot de overheid dat ticket voor, maar daar zijn ze mee gestopt toen de voorschotten niet werden terugbetaald.

Wrang gevolg: soms proberen ze dan zelf de terugreis via hun oude “vrienden” terug te verdienen. En daar gaat het dan weer mis. Met een te nieuwe koffer de grens over willen als je zelf oude, sjofele kleren draagt, is niet handig.

Als ze dan uiteindelijk toch terugkomen is het voor ex(pat)-gedetineerden niet makkelijk om het gewone leven weer op te pakken. Je hebt jaren gemist van de ontwikkeling en in Nederland. Daardoor kunnen ze niet ontsnappen aan de wereld waar ze eigenlijk uit zouden moeten.

Wat doet de stichting voor deze mensen?

De stichting bezoekt jaarlijks ongeveer 1250 van die 2000 gedetineerden. Op verzoek, niet om te evangeliseren maar om geestelijke zorg te verlenen. Dat gaat via de ambassades, zolang dat nog duurt overigens, want getuige deze [ingezonden brief](#) staat dat nogal onder druk.

Die bezoeken worden afgelegd door 45 geestelijk verzorgers, die hun inspiratie vinden in de opdracht die klinkt in de "[7 werken van barmhartigheid](#)" Ze zijn allen vrijwilliger! Ze hebben een opleiding Individueel Pastoraat gevolgd; dus veel psychologie gehad. En dat is ook wel nodig.

De stichting probeert deze gevangenen twee maal per jaar te bezoeken. Een goed gesprek, in vertrouwen, in het Nederlands, is helend voor de meesten van hen. In die gesprekken kun je even zwak zijn; iets dat je in het rauwe gevangenisleven niet kunt permitteren. Dat maakt dat de gesprekken al snel vertrouwelijk zijn: "waarom is het gebeurd; hoe komt dat?" Zo komt er weer zicht op het leven. Zo kunnen ze een begin maken met na te denken over alternatieven voor in de toekomst, hoe moeilijk dat ook is gezien hun verleden en afkomst. Kortweg: op zoek naar de drie w's (wonen, werk en wijf) Maar als iemand dat nog nooit heeft gehad, is het ook moeilijk te realiseren. Patronen herhalen zich immers.

De gesprekken gaan niet over waarheidsvinding. Ook met ontkennende verdachten wordt meegeleefd maar ook daar is de vraag: Hoe ga je om met wat je overkomen is. Gesprekken beginnen dan ook blanco, er wordt vooraf geen dossier ingezien. Alle mensen worden benaderd vanuit de vragen: hoe ga je om met je situatie en hoe zie je toekomst. En steeds op zoek naar het goede in de mens.

Wie betaalt dat?

De gelden voor de begeleiding komen vanuit Justitie en Buitenlandse Zaken. 10% komt uit eigen fondswerving. Let wel, het werk wordt door vrijwilligers uitgevoerd. Maar de bezuinigingen treffen ook dit werk. "In Europa is er verzorging genoeg," redeneert met dan gemakshalve. Dat dat lang niet altijd zo is, mag wel duidelijk zijn.

Een vraag die de mensen van de stichting vaak krijgt voorgelegd is: "Wat zijn de resultaten van het werk?" Het antwoord is dan dat zulks moeilijk te meten is. Resultaat is iets anders dan zin. (in de zin van betekenis) "Zin is hoe je er naar kijkt." zegt Peter. Het onderzoek naar tevredenheid leverde een uitkomst van 80% op. "Omdat ze er waren en luisterden."

Theo Soontiëns

**Bondgenootschap Geletterdheid Achterhoek opgericht
bij de foto op het omslag**

Op 30 januari 2015 hebben 39 partijen in de Achterhoek gezamenlijk het Bondgenootschap Geletterdheid Achterhoek ondertekend. Namens onze club ondertekende Henk Dijk als president. Doel van het Bondgenootschap is om in de komende 5 jaar ten minste 10% van de laaggeletterden in de Achterhoek te bereiken en hen een taal/ schrijf aanbod te kunnen doen.

Het percentage laaggeletterden in de regio Achterhoek ligt met 13,1% boven het landelijk gemiddelde (11,9%). Het Achterhoekse percentage betekent dat zo'n dertigduizend inwoners in deze streek problemen hebben met lezen, schrijven en rekenen, zodanig dat zij hierdoor niet volledig kunnen participeren in de samenleving.

De bondgenoten gaan zich inspannen om laaggeletterden op te sporen, door bijvoorbeeld baliemedewerkers van gemeenten en UWV, wijkteams te trainen om laaggeletterdheid te herkennen, door de Taalmeter in te zetten en door laaggeletterdheid uit de taboe sfeer te halen. Bondgenoten zullen ook preventieve maatregelen te nemen, onder meer in samenwerking met bibliotheken, het Primair en Voortgezet onderwijs en het Graafschap College. Bondgenoten hebben beloofd ook te kijken naar hun eigen communicatie- uitingen (gemeenten, ziekenhuizen, bedrijven). Er zal op tenminste 2 plekken in de Achterhoek een Taalhuis worden ingericht, waar laaggeletterden zullen worden gematched met het juiste taalaanbod. En er zullen vrijwilligers worden opgeleid om taalcurssussen en voorleesactiviteiten uit te voeren.

Samen met LC Isala en LC Oost-Achterhoek hebben wij ons verbonden om de komende jaren aandacht voor deze problematiek te vragen, te helpen bij het zoeken naar taalmaatjes en ons netwerk in te zetten. Ook is het aan ons om andere Lionsclubs in onze zone aan te zetten tot actie. Iets voor de zonevergadering of de interservice bijeenkomst? Wordt vervolgd.

Namens de commissie maatschappij

Peter Bob

Lions Reisbureau

We zijn er ons natuurlijk niet altijd van bewust maar het lidmaatschap van onze club biedt ook kansen voor uitstapjes en excursies naar plekken en gebeurtenissen waarvan we anders verstoken zouden blijven. Om in die veelheid van mogelijkheden een beetje wegwijs te raken, brengen we deze maand twee reizen onder uw aandacht die de moeite meer dan waard zijn om in uw agenda op te nemen. Wonderlijk genoeg zullen beide reizen ons in contact brengen met onze Lions vrienden in Dorsten. In volgorde van opkomst:

1. 19 maart - Het traditionele Benefietconcert in Dorsten

Benefiz-Konzert
zu Gunsten sozialer Projekte in Dorsten.

Bundespolizei-Orchester Hannover

Benefiz-Konzert
mit dem
BUNDESPOLIZEI-ORCHESTER HANNOVER
unter der Leitung von Matthias Höfert

**Ein bunter Reigen
beliebter Melodien**

**Donnerstag,
19. März 2015**
um **19.30 Uhr**
Einlass ab **18.30 Uhr**
in der Aula der St. Ursula-Realschule
Am Nonnenkamp 14 • 46282 Dorsten

Eintritt: 15,- Euro
Vorverkauf bei der Volksbank Dorsten eG
und im ticketshop www.volksbank-dorsten.de

Volksbank Dorsten eG Lions-Club Dorsten Lions-Club Dorsten-Lippe druckgraphik

Eintrittskarte

Wanneer je dit concert nog niet eerder hebt bijgewoond, zou het dit jaar dan toch eindelijk eens moeten gebeuren.

Niet alleen om dit professionele orkest aan het werk te horen maar ook om te zien hoe je een dergelijke manifestatie organiseert. Onze dorstende vrienden hebben daar de slag aardig van te pakken gekregen en ieder van ons die iets op heeft met de We Serve gedachte zou daar eens een kijkje moeten nemen. En als je daar dan toch bent, kun je je meteen onderdompelen in de gastvrijheid en hartelijkheid waarmee men ons in Dorsten altijd pleegt te ontvangen.

Een aanrader is om daar met een auto vol Lionsleden naar toe te gaan. Dat verhoogt de sfeer op de heen- en terugreis nog meer.

Tenslotte: De afbeelding hiernaast is niet echt een toegangkaart; maar een beeld van een toegangkaart. (vrij naar Magritte)

2. 25 april - Ons jaarlijkse uitstapje met "Dorsten"

Zoals u bekend wordt ieder jaar een Lions uitstapje georganiseerd, in de 'even' jaren door de LC Dorsten en in de 'oneven jaren' door de LC Doetinchem.

Dit jaar is dus onze club aan de beurt en staat op het programma een bezoek aan het Nationaal Park de Hoge Veluwe en het daarin gelegen Kröller Müller Museum en het Jachslot St. Hubertus.

Dit jaar is het 125 jaar geleden dat Vincent van Gogh is overleden. In dit kader worden een aantal grote tentoonstellingen gehouden onder de noemer ["Van Gogh 2015 - 125 years of inspiration"](#). Initiatiefnemers van deze Van Gogh tentoonstellingen in Nederland, België en Frankrijk zijn o.a. het Kröller-Müller Museum en het Van Gogh Museum in Amsterdam.

Het toeval wil dat op 25 april (ja precies op de dag van ons uitstapje) de opening is van een grote Van Gogh tentoonstelling in het Kröller-Müller Museum.

Werk van van Gogh - in totaal meer dan 50 stuks, zowel schilderijen als tekeningen - uit verschillende periodes wordt gecombineerd met dat van tijdgenoten. De bezoeker krijgt zo de mogelijkheid om parallellen te trekken en te ontdekken hoe Van Gogh met de diverse genres omging. Een tentoonstelling van waaruit de hele wereld grote belangstelling zal zijn.

Maar even terug naar de geschiedenis, hoe dit alles is begonnen, het Nationaal Park De Hoge Veluwe, het Jachtslot St. Hubertus en het Kröller-Müller Museum met zijn befaamde schilderijen en sculpturen collectie.

De historie van Het Nationale Park De Hoge Veluwe is er een van idealisme en visie. Het Park is een cultureel erfgoed dat is gesticht is aan het begin van de twintigste eeuw door het echtpaar Anton en Helene Kröller-Müller.

Anton was een succesvol zakenman. Hij ging graag jagen met zakenrelaties en vrienden en daarom kocht hij vanaf 1909 in meerdere fasen een jachtterrein, De Hoge Veluwe. Helene was een enthousiast kunstverzamelaarster. Samen hadden Anton en Helene een ideaal: natuur en cultuur samenbrengen in het belang van het algemeen.

In de periode 1909-1923 zijn de fundamenteën voor het huidige Park gelegd. Het Park werd omrasterd en er werden dieren ingevoerd (moeflons, edelherten en wilde zwijnen). Het park heeft een oppervlakte van 5.500 hectare bossen, heidevelden, zandverstuivingen en vennen.

Het woonhuis van de familie, het Jachtslot Sint Hubertus, werd gebouwd, en beeldende kunstwerken werden aangekocht. Tevens is men in deze periode begonnen met de bouw van een museum voor de kunstcollectie, het Kröller-Müller Museum.

Dit wereldbepaalde Kröller-Müller Museum bevindt zich in het centrum van het park. De vaste collectie bestaat uit werken van kustenaars als Van Gogh (de tweede grootste collectie ter wereld), Picasso en Mondriaan. Buiten het museum bevindt zich de 25 hectare grote beeldentuin met meer dan 150 sculputeren, het Rietveld- en het Van Eyck-paviljoen.

Het Nationale Park De Hoge Veluwe heeft het enige ondergrondse museum ter wereld: het Museonder, een museum over het leven onder de grond. Uniek is ook dat het park 1.800 Witte Fietsen heeft die gratis ter beschikking staan aan de bezoekers.

Dit alles gaan we bekijken op 25 april aanstaande. Een uitnodiging met het complete programma ontvangt u binnenkort.

Maar nu alvast een voorproefje:

- ▶ Ontvangst met koffie in het auditorium van het Kröller Müller Museum
- ▶ Aansluitend een korte fimvoorstelling
- ▶ Daarna de primeur van de nieuwe Van Gogh tentoonstelling die u op eigen gelegenheid mag bezoeken.
- ▶ Rond het middaguur lunchen we in het nabijgelegen parkrestaurant.
- ▶ Daarna verplaatsen we ons naar het bezoekerscentrum van het park waar we een korte film krijgen te zien over het leven en werken van Anton en Helene Kröller Müller.
- ▶ Aansluitend brengen we een bezoek aan het Parkmuseum Museonder.
- ▶ Daarna verplaatsen we ons per auto of per witte fiets naar het Jachtslot St. Hubertus. Dit Jachtslot is na een lange periode van restauratie weer opengesteld voor het publiek. Hier worden we in kleine groepen rondgeleid
- ▶ We sluiten deze dag vol indrukken af met een borrel in het parkrestaurant.
- ▶ Op uw rit naar de uitgang van het park, bij het langzaam ondergaan van de zon, heeft u de meeste kans om "groot wild" te zien.

Noteert u dus in uw agenda: zaterdag 25 april 2015 !!!

Hans de Vries.

WarmWinterLicht rond kasteel Middachten

Zondag 28 december 2014. Ik sta om 17.45 uur voor de tweede keer aan de achterkant van de Kruisberg om dit keer met een groep van 50 vluchtelingen uit voornamelijk Syrië naar de manifestatie WarmWinterLicht 2014 te gaan.

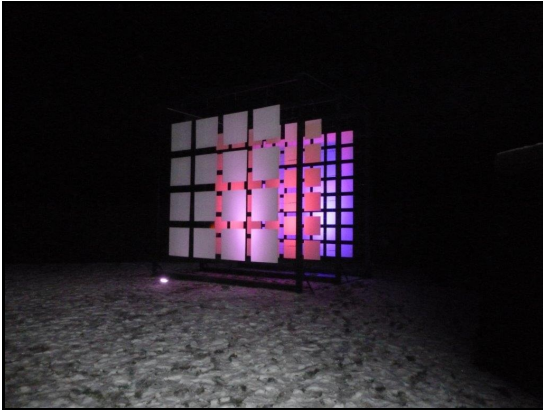
Die ochtend werd ik gebeld door Henk van Weeghel die een dag eerder een zelfde uitstapje heeft gemaakt met een even grote groep. Hij waarschuwde mij voor “verstekelingen” die zonder geldig toegangsbewijs de bus in proberen te komen. In zijn bus zaten 70 personen terwijl er plaats was voor 50. Gaf wat oponthoud... Ook meldde hij dat alle deelnemers een consumptie kregen en niet meer dan één. Of ik dat even voor kon schieten. Hij moest zelf € 120 betalen maar het zou zondagavond wel iets meer worden omdat er dan minder kinderen mee zouden gaan. Snel dus naar de pinautomaat.

Ik maak aan het begin van de avond kennis met een andere begeleider, Bert Kruijff, niet alleen lid van LC De Graafschap maar ook dit jaar vicegouverneur van ons district. (Heeft wel in 2015 een leuk uitstapje in het vooruitzicht: de internationale conventie wordt dan in Honolulu gehouden...) Wij stellen ons al Cerberussen op bij de deur van de bus en voorkomen soepel dat er ongenode gasten aan boord klimmen. (Ik moet toegeven dat het ons wel erg gemakkelijk werd gemaakt: niet alle invités verschenen aan de busdeur en daardoor konden wij een paar teleurgestelde bezoekers alsnog van een plaats voorzien.) Probleem één opgelost, over het tweede later.

De reistijd is een halfuurtje en dus is er wat tijd om contact te zoeken met de bewoners van de Kruisberg. Althans voor zover de kennis van hun

Engels dat toeliet. En dat viel niet mee, slechts een minderheid kon zich daarin verstaanbaar maken en dus moest er getolkt worden. Al snel bleek dat vrijwel niemand enig idee had waar wij naar toe gingen. Nu was ik er zelf ook nooit naar toe geweest, maar omdat ik op internet gekeken had kon ik gelukkig een globale indruk geven.

WarmWinterLicht is een wandeling door de tuinen van Middachten waar op een ongelooflijk mooie manier talloze lichtobjecten te bewonderen zijn. Het ene nog mooier dan het andere. Schitterende combinaties van creativiteit en technisch vernuft. Heel erg de moeite waard!!

Na zo'n 25 minuten, en toch wel behoorlijk koud geworden, komen wij aan bij een grote tent waar vuurkorven ons opwarmen en wij een drankje konden drinken. Na een tijdje geduldig op mijn beurt te hebben gewacht meld ik mij en vertel over de groep. Tot mijn stomme verbazing kreeg ik te horen dat er al tientallen flesjes bier waren besteld en jawel, ik ontwaarde een behoorlijk aantal reisgenoten dat opgewekt een fles bier aan de mond zette. Niet alle moslims zijn alcoholvrij... Ik informeer naar de rekening en krijg van de uitbater te horen dat ik ter plekke korting krijg maar de rekening was al wel opgelopen tot € 130. En dat terwijl er achter mij deelnemers waren die nog op hun beurt stonden te wachten. Uiteindelijk moest ik € 170 afrekenen. Wij verbazen ons er over hoe dit mogelijk was. De verklaring was even eenvoudig als onthutsend... De avond ervoor waren sommigen ook al mee geweest. Die hadden de lampjes dus al gezien, wisten waar de drank werd geschonken en liepen daar kennelijk linea recta naar toe...

Ik krijg even een heel vervelend gevoel. Voel me bedot en misbruikt. Maar realiseer mij al vrij snel dat er ook aan de organisatorische kant iets niet

klopte. Natuurlijk had de uitbater kunnen wachten met schenken tot de begeleiding zich meldde. Maar ook zou het veel beter zijn geweest als iedereen gewoon op voorhand een consumptiemunt had gekregen. Gewoon een leermoment dus... En ik bedenken me dat de situatie zich vast en zeker niet anders zou hebben voorgedaan als wij met een groep Nederlanders op weg zouden zijn geweest. Probleem 2 dus niet opgelost...

We zetten de wandeling voort en raken langzamerhand bij de uitgang. Het tweede deel van het lichtspel is al even betoverend: serene rust op een Boeddha-veld met esoterische muziek; fantastische sprookjes en dieren-groepen; lopen onder een wolk van verlichtte paraplu's. Al met al was het een fantastisch schouwspel.

Hoewel wij uitdrukkelijk gezegd hadden dat de bus om 20.00 uur terug zou gaan, is het toch altijd spannend of iedereen er dan ook daadwerkelijk is. Gelukkig is dat wel het geval en kunnen we netjes op tijd terug naar de Kruisberg. Echt contact met de deelnemers lukt niet goed. Toch teveel taalproblemen. Ik vraag me af of er wel echte belangstelling is geweest bij een groot

deel van de deelnemende jongemannen. Of het niet meer gewoon een kwestie is van "er even uit te zijn". Wat ik me overigens ook wel weer voor kan stellen als je al een tijd in een ontheemde omgeving moet verblijven.

Een dag later lees ik op facebook een verhaal over een moeder en dochter uit Aleppo. Zij zijn nu gehuisvest in de Kruisberg. Het is een schrijnend beeld van wat deze mensen hebben moeten meemaken. Dochter aan de dood ontsnapt tijdens een bombardement op de universiteit waar zij economie studeerde. De stad voor een groot deel in puin. Vader en zoon als eerste het land ontvlucht. Via allerlei omzwervingen uiteindelijk nu ook ergens in Nederland terecht gekomen. Gescheiden van de moeder en

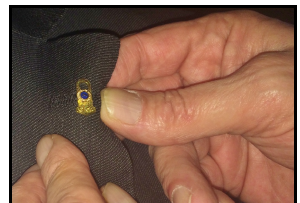
dochter. Konden de kerstdagen wel bij elkaar doorbrengen. Hoe zal het verder gaan met dit gezin? Het is een christelijk gezin. Ik herinner mij dat Aleppo de meest islamitische stad van Syrië was. Hun positie moet altijd al moeilijk geweest zijn. En dan nu klem tussen het bewind van Assad en de revolte van de opstandelingen. Wat moet het een opluchting zijn om dan nu in een omgeving te verblijven waarin je je veilig kan voelen, ondanks alle onzekerheden en beperkingen.

Terecht is in diverse media opgemerkt dat de aanpak van de asielopvang in Doetinchem heel bijzonder is. Wat je er ook van vindt, hoe je er ook tegenaan kijkt (want ja, er zijn ook teveel Nederlanders die in ellendige omstandigheden moeten leven), de inzet van zoveel vrijwilligers is ontroerend en hartverwarmend. En dat dat ook door de vluchtelingen gewaardeerd wordt blijkt uit de oprechte bedankjes die wij krijgen bij terugkeer in Doetinchem.

Henk Breuker

Jubilarissen

Op 7 januari werden John Brands en Harry Mathijssen geëerd voor hun respectievelijke 10 en 25-jarig lidmaatschap van de Lionsclub. Presiden Henk Dijk speldde hen de bijbehorende versierselen op. Chapeau en dank, heren!

Niet echt van ons, toch een pracht Lions-actie

Op de Lions-site stond een artikeltje dat mij trof. Omdat er melding gemaakt werd van een ongelooflijk mooi resultaat van een van onze Lions-acties. De eindstand van de DE-puntenactie bedroeg maar liefst 59.000.000 waardepunten! 59 miljoen punten die door Lionsleden verzameld waren door gewoon in hun omgeving mensen te vragen punten te sparen. Die miljoenen punten zijn, aangevuld met 20% bonus door Douwe Egberts zelf, niet minder dan 120.000 pakken koffie waard. Voor de voedselbanken.

Weet u waarom koffie ook wel troost genoemd wordt? Omdat het je -mits vers gezet- echt een gevoel van warmte en geborgenheid kan geven. Zeker als je niks meer hebt. Ik vind het een pracht-actie! en ben weer even trots om een Lions-lid te zijn. Zo'n simpele actie; zo'n prachtig resultaat.

In Stompwijk werd op 24 januari 2015 een cheque ter waarde van 120.000 pakken koffie overhandigd aan DG Ina Winters.

Als vertegenwoordiger van Lions Nederland overhandigde zij deze cheque op haar beurt aan vertegenwoordigers van de Voedselbanken Nederland.

Theo Soontiëns

‘Old boys’ LC Doetinchem

De Voorgeschiedenis

In veel Lionsclubs speelt het probleem van de vergrijzing, waardoor aanwas van jongeren soms wat moeizamer gaat. Ook in onze Lionsclub kwam dit onderwerp ter sprake in de commissie “mensen”.

Na een gesprek hierover tussen Henk Dijk, Bert Lamers en Wim Frommé, werd een brainstormsessie belegd op 6 december 2013 ten huize van Arnold van der Goot waar een zevental senioren aanwezig waren.

Probleemstelling: Onze Lionsclub wordt te groot, daardoor onpersoonlijker, meer groepsvorming, lagere attendance, en de groep niet-werkenden t.o.v. werkende leden wordt te groot.

Op dat moment had onze Lionsclub 44 leden, waarvan 20 “niet meer werkenden”. Naar verwachting zullen de komende jaren nog een 5-tal leden gaan stoppen met “werken”.

Voorbeeld in de brainstormsessie was het onderzoek om te komen tot de “Senioren Branch” van LC Flevoland: “Behoud van voldoende vitaliteit en dynamiek”.

Na een zeer uitgebreide en diepgaande discussie komen de aanwezigen tot de conclusie dat ook voor de LC Doetinchem een splitsing van werkenden en niet meer werkenden de voorkeur heeft, voorwaarde is wel dat er een constante doorstroming plaats vindt vanuit de “werkenden groep” wanneer men stopt met zijn werkzaam leven (wel op vrijwillige basis natuurlijk).

De Besluitvorming

Uit een uitgebreide workshop, voortreffelijk georganiseerd door onze president Theo Soontiëns, in de prachtig gerestaureerde boerderij Anna Reintjes (met de complimenten voor de architect Bert Lamers!!!), kwam het groene licht voor het opstarten van een seniorenclub.

Een klein werkgroepje bestaande uit Chris Geurink, Bart Jaap Pull ter Gunne en Jan Kruit ging direct daarna aan de slag in o.a. het peilen van de concrete belangstelling voor de seniorenclub.

Op 9 juli 2014 werd een eerste bijeenkomst belegd, waar een twaalfstal senioren aanwezig waren.

Alle op die dag besproken onderwerpen werden daarna voorgelegd aan het 14-tal leden dat te kennen had gegeven belangstelling te hebben voor het oprichten van een seniorenclub.

Op 30 juli 2014 werd in aanwezigheid van onze clubpresident Henk Dijk de seniorenclub definitief opgericht en het bestuur geformeerd: Jan Kruit, voorzitter voor één jaar; Martin Liefrink, penningmeester en Hans de Vries, secretaris voor ieder 3 jaar.

Wel moesten nog een aantal zaken worden afgestemd tussen de besturen van LC Doetinchem en de seniorenclub. Henk Dijk zou hiermee aan de slag gaan. Uiteindelijk resulteerde dit in een bestuurlijk overleg op 22 oktober 2014 waarin verdere afspraken zijn gemaakt.

Het jaar 2014/2015 is een proefjaar. Mei 2015 wordt besloten of de seniorenclub levensvatbaar is/blijft. Dan zal een eigen huishoudelijk reglement worden gemaakt waar de verhoudingen met de LC Doetinchem en mogelijk ook met de Lionsclubs waarmee LC Doetinchem een interclub overeenkomst heeft (LC de Graafschap, LC Wisch Hamalandse Marken, LC Isala, LC Emmerich/Montferland) komen te staan.

Aan de Slag

Op dit moment kent de seniorenclub 14 leden, zij komen 1 x per 14 dagen bijeen voor een lunch, te weten op de 2^e en 4^e woensdag van de maand. De 1^e bijeenkomst van de maand is er een inleiding of een excursie. De attendance is uitstekend.

De seniorleden kunnen natuurlijk ook de bijeenkomsten van de LC Doetinchem bezoeken, wat een aantal ook veelvuldig doet. Er is afgesproken zoveel mogelijk aanwezig te zijn bij de seizoensopening, de nieuwjaarsbijeenkomst, het jaarlijkse uitstapje en de presidentswissel van de LC Doetinchem.

Wim Frommé heeft de spits afgebeten als inleider in de seniorenclub met een zeer interessante levensverhaal toegespitst op de ontwikkelingen bij de Koninklijke Ubbink in Doesburg.

De eerste excursie van de seniorenclub was naar de Zonnewater Groep in Hoog-Keppel (zorgbad, fysiotherapie, buitenzwembad en sporthal inclusief horeca).

Daar werden we ontvangen door directeur Ingrid van Onno (lid LC Isala) die ons verhaalde over de diverse ontwikkelingen in de Zonnewatergroep. Uit dit bezoek bleek dat ze wel enige hulp kan gebruiken in advisering over toekomstig beleid van de groep en eventueel te nemen cruciale beslissingen.

In het kader van “we serve” is hiervoor een ad hoc projectadviesgroepje gevormd, bestaande uit Wim Frommé, Harry Matthijssen en Hans de Vries.

In december vond een zeer geanimeerde druk bezochte kerstlunch plaats waarbij de partners ook aanwezig waren.

Ook voor het komende halfjaar is er een bijzonder aardig programma met interessante inleidingen en bijzondere excursies samengesteld, o.a. bezoek aan de Stokhoven, inleiding over de problematiek tussen Nederland en België over de Schelde en de Hedwigepolder, inleiding over besparing van erfbelasting d.m.v. speciale testamenten, en tweede de z.g. levenstestamenten, etc., etc.

Zoals afgesproken, zijn leden van de LC Doetinchem die gestopt zijn met hun arbeidzaam leven of daar binnenkort mee zullen gaan stoppen, van harte welkom om eens een kijkje te nemen bij de Doetinchemse “old boys”.

Wij komen tot het einde van dit Lionsjaar iedere 2^e en 4^e woensdag van de maand om 12.30 uur bijeen in de bibliotheek van Hotel Ruimzicht te Zeddam.

Wil je nadere informatie, neem dan graag even contact op met Hans de Vries, email hrdevries@chello.nl of telefoon 0314-381822.

Hans de Vries.

Rot op of Kom nou toch...

Onlangs zond de EO een documentaireserie uit onder de (onfrisse) titel: "Rot op naar je eigen land". Zes Nederlanders van heel diverse pluimage (oud en jong, man en vrouw, links en soms heel rechts politiek georiënteerd) maken gedurende bijna drie weken een reis die hen vanuit Nederland

uiteindelijk zal brengen naar een vluchtelingenlamp in Jordanië. Zij maken dus in omgekeerde volgorde de reis die de talloze vluchtelingen die ons land hebben bereikt zelf hebben gemaakt.

Natuurlijk moet er voor de totstandkoming van zo'n programma veel research worden gedaan en veel geregisseerd worden waar de deelnemers geen weet van hebben. Zij worden met situaties geconfronteerd die min of meer vergelijkbaar zijn met wat echte vluchtelingen mee moeten maken. Begon het nog min of meer gemoedelijk met een bezoek aan een inmiddels gesettelde Iraakse familie in Nederland, al direct werd het daarna een stuk zwaarder doordat de groepsleden vele uren opgepropt in een vrachtwagen, als heuse verstekelingen, naar een onbekende bestemming werden gebracht. Een andere beproeving was de nacht doorbrengen in een cel ontdaan van alle eigendommen en overgeleverd aan de nukken van autoriteiten. Of de opdracht om zonder papieren de grens over zien te komen tussen Servië en Macedonië. Het leverde angstige momenten op. In Athene werd de groep geconfronteerd met de situatie van illegalen die vaak alleen maar vanuit vuilnisbakken hun dagelijks kostje bij elkaar konden scharrelen, mensonterend om te zien. Een nachtelijke tocht per boot vanuit Griekenland naar Turkije gaat niet in de koude (en natte) kleren zitten en slapen op de rotskust is ook een ware marteling. Uiteindelijk arriveren zij in een vluchtelingenkamp in Jordanië om daar twee achtergebleven Irakezen een bericht te overhandigen van in Nederland verblijvende familie.

Al met al een boeiende poging om iets te laten zien van de talloze moeilijkheden en gevaren die asielzoekers moeten ontbereren als zij noodgedwongen door oorlog hun land moeten ontvluchten en al hun bezittingen moeten achterlaten.

Interessant waren de gesprekken die in de groep plaats vonden. Rechts en links verschillen natuurlijk enorm in het denken over de vluchtelingenproblematiek en dat was vaak pijnlijk zicht- en voelbaar. De fervente PVV-aanhanger haalde het einde van de reis niet: ze dreigde steeds meer de risee van de groep te worden. Zij vertolkte voortdurend het bekende PVV standpunt en was daar geen millimeter vanaf te brengen ondanks alle ellende die de groep zelf ook moest ontbereren. Aan het eind van de reis bleek toch wel dat de meeste deelnemers diep onder de indruk waren van hetgeen zij hadden meegemaakt en was er (voor zo ver dat tenminste ontbrak voor de reis) meer begrip gekomen voor wat vluchtelingen meemaken als zij als paria hun land verlaten.

Ik moest aan deze uitzendingen terug denken toen ik een paar dagen geleden voor de tweede keer met een aantal asielzoekers uit de Kruisberg naar een thuiswedstrijd van Orion ging. Dit keer geen busjes maar gewoon de drie auto's met plaats voor 12 asielzoekers.

We staan ze op te wachten en ik heb wat tijd om met de portiers van de Kruisberg te praten. Er zijn nog steeds zo'n 350 bewoners maar de populatie wisselt regelmatig. Het is de bedoeling dat asielaanvragers niet langer dan 12 dagen in een zogenaamde "procesopvanglocatie" verblijven. In die tijd moet hun aanvraag worden beoordeeld waarna zij, mits erkend als vluchteling, doorgestuurd worden naar een asielzoekerscentrum. De voormalige cellen van de oorspronkelijke gevangenis zijn omgevormd tot echte kamers waar in principe 2 personen verblijven. Gezinnen worden in een apart gedeelte ondergebracht.

De Kruisberg beschikt over een sportzaal en fitnessruimte. Daarnaast is er een computerlokaal. Ik had mij de vorige keer al eens verbaasd over de talloze iPhones en mij afgevraagd hoe dat bekostigd wordt. Ik leer nu dat er providers zijn die ongeveer gratis communicatie met het thuisland mogelijk maken.

Inmiddels hadden zich al een paar mannen verzameld om mee te gaan. Zij hadden keurig een "invitation" zodat het probleem van verstekelingen niet

meer speelde. De rest liet even op zich wachten en even later verschenen er, een beetje tot mijn verbazing, een 7 tal (jonge) dames met dezelfde uitnodiging. Onderweg dus naar de fraaie sporthal waar wij heel netjes opgevangen werden door Orion en iedereen een muntje kreeg voor een drankje.

In vergelijking met de vorige keer viel op dat over het algemeen de beheersing van het Engels veel beter was waardoor communicatie natuurlijk ook gemakkelijker werd.

In de sporthal aangekomen vond de groep een mooie zitplaats op de tribune. Natuurlijk hadden wij in de rit er naar toe uitgelegd wat een volleybalwedstrijd inhoudt want niemand had er ooit een gezien. In de groep bleek een geweldige aanjager te zitten die als misschien wel de meest fervente supporter van de avond de sfeer in de groep geweldig opzweepte en leuk maakte. Heel veel foto's natuurlijk, gejuich en geklap na elk punt dat Orion scoorde. En dat deed Orion genoeg want na bijna twee uur was de buit met 3-1 binnen. En toen we op het punt stonden om weer te vertrekken kwam de vraag of de groep nog even naar binnen mocht om foto's van de spelers te maken. Geweldig om te zien hoe ook de spelers de tijd namen om op de foto te gaan. Echt een geslaagde volleybalavond.

Maar meer dan dat nog vond ik de mogelijkheid om met de asielzoekers nog wat kort te communiceren. In de korte spanne tijd die beschikbaar is krijg je dan weer heel direct verschrikkelijke oorlogservaringen te horen. Je zult maar christen zijn in het noorden van Syrië, juist het gebied dat door de IS bezet is. Dat is een levensbedreigende situatie. Maar natuurlijk geldt dat ook als je een tegenstander bent van het regime van Assad. Een werktuigbouwkundig ingenieur ontsnapte aan de dood toen zijn auto werd gebombardeerd. Een moeder ontvluchtte met haar 17-jarige dochter het land en hoopt dat haar man kans ziet hen te volgen.

Natuurlijk hebben we ook gevraagd naar de manier waarop zij hun tijd in de Kruisberg doorbrengen. Vanzelfsprekend is er veel onzekerheid over hun toekomst. Het liefst willen zij terug naar hun land maar de kans daarop is voorlopig niet reëel, dat beseffen zij ook wel. Het wachten is nu eerst op een plaats in een AZC waardoor zij een "status" als vluchteling krijgen. Waardoor hun leven iets meer lucht en ruimte krijgt. Want tijdens hun verblijf in een Pol krijgen zij in de Kruisberg geen enkele financiële

ondersteuning. Hier geldt echt het regime van bed, brood en bed. Eenmaal een status bezittend krijgt een asielzoeker een wekelijks ondersteuning van € 57, mits zij dan zelf voor hun eten zorgen, en daarboven een bedrag van € 13 voor overige kosten. Voor jongere asielzoekers zijn die bedragen lager. (Het deed mij denken aan de EO serie: een deelnemer meende verontwaardigd dat asielzoekers direct bij aankomst al een vergoeding krijgen van € 500 per maand. Niet dus.)

De gasten die wij deze avond begeleidden zijn blij dat zij hier kunnen zijn zonder dat er oorlogsgevaar dreigt. Natuurlijk gaat hun hart uit naar hun land en de achtergebleven familie. En tegelijkertijd proberen zij toch ook vooruit te kijken naar wat de toekomst voor hen in petto heeft. En proberen zij zo goed mogelijk met de verveling om te gaan. Want de dagen zijn lang en de mogelijkheden beperkt. Waarbij zij zich wel dankbaar realiseren dat er juist in de Kruisberg ongelooflijk veel wordt georganiseerd om het tijdelijke verblijf zo aangenaam mogelijk te maken.

Dat merken wij als wij afscheid nemen. Wij worden uitgebreid bedankt en nemen met een ferme handdruk afscheid. Je krijgt de neiging om te zeggen: tot de volgende wedstrijd. Maar de kans dat zij dan nog in de Kruisberg verblijven is waarschijnlijk niet groot. En dat gunnen wij hen dan weer van harte en wensen ze daarom alle goeds voor hun toekomst.

Henk Breuker

Commissies**Internationaal**Harco Kikkers (VZ)Theo Soontiëns (VVZ)

Fred Huisman

Gerben Weulen-Kranenbarg

Han Meibergen (Senior)

Henk Drost

Jan van Iersel

Marnix Jansen Venneboer

Rob Harding

MiddelenMartin Liefrink (VZ)John Brands (VVZ)

Jan Jurriëns

Jos Niesink

Pim Vestiëns

Willem Terpstra

MaatschappijTom Jacobs (VZ)Bart van de Laan (VVZ)

Peter-Bob Peerenboom

Kees van Wingerden

ProgrammaHans de Vries (VZ)Bert Lamers (VVZ)

Gerard Roelofsen

Rob Harding

Hans Kietselaer (Senior)

MensenBart Jaap Pull ter Gunne (VZ)Chris Geurink (VVZ)

Albert Middeldorp

Henk Drost

Jan Loggers (Senior)

Kees van Steenbergem

PubliciteitToon Gasselink (VZ)Harry Mathijssen (VVZ)

Han Meibergen (Senior)

Henk Breuker

Marnix Jansen Venneboer

Ruud Wink

Theo Soontiëns

Agenda 2014-2015

1 november 2014	18.00 uur	<i>Rolling Dinner</i>	
5 november 2014	20.00 uur	Henk Grootjans (IG&D) <i>Ondernemen in de Achterhoek</i>	
14 november 2014	19.00 uur	<i>Prijsuitreiking PeacePoster in Slingeland</i>	
19 november 2014	18.00 uur	<i>Tap Hap met "Roll call"</i>	
23 november 2014	10.00 uur	<i>Koekjes bakken met en in Dorsten</i>	
3 december 2014	20.00 uur	Karin Geurts - Stadsfeest Doetinchem	
16 -18 dec 2014	18.00 uur	<u>City-Curling toernooi</u> met op	
17 december 2014	18.00 uur	<i>Tap hap met partners bij Café Simons</i>	
7 januari 2015	20.00 uur	Henk-Jan Kok - Krimp in de Achterhoek	
10 januari 2015	12.30 uur	<i>Nieuwjaarsreceptie in Tolkamer</i>	
21 januari 2015	18.00 uur	<i>Tap Hap met "Roll call"</i>	
4 februari 2015	20.00 uur	Peter Middelkoop - Stichting Epafras	
18 februari 2015	18.00 uur	<i>Tap Hap met "Roll call"</i>	
4 maart 2015	20.00 uur	ds. Klaas Bakker Sociale Cohesie	
19 maart 2015	19.30 uur	<u>Benefitconcert Lionsclub Dorsten</u>	
18 maart 2015	18.00 uur	<i>Tap Hap met "Roll call"</i>	
1 april 2015	20.00 uur	John van Dijk - Leegstand in Doetinchem	
15 april 2015	18.00 uur	<i>Tap Hap met "Roll call"</i>	
25 april 2015	hele dag	<i>Uitstapje met Dorsten - de Hoge Veluwe</i>	
6 mei 2015	20.00 uur	<i>Avond van de nieuwe Commissies</i>	
20 mei 2015	18.00 uur	<i>Tap Hap met "Roll call"</i>	
3 juni 2015	20.00 uur	<i>Bezoek aan Roetra, Poort van de Achterhoek</i>	
17 juni 2015	18.00 uur	<i>Tap Hap met "Roll call"</i>	
1 juli 2015	17.00 uur	<i>Presidentwisseling</i>	
